

Jap. Gáspar Kriznik
(V Motniku.)

Novice XXXVIII. 1880. 85.

329/100

Bila sta dva kmeta; eden je bil premožen, drugi ubožen; prvi je dobro gospodaril, drugi pa slabo; prvi je o pravem času vrazil, dobro pognojil in kamenje z rjive spravjal, drugemu pa ni šlo delo spod rok, on je prepozno vrazil ali pa še nič, slabo gnojil in kamenja re z rjive spravjal. — Vprašal je svojega soseda, kako on gospodari, da mu vse po treči gre. Gotovo je mislil, da zna oni coprati, ker mu ni hotel povedati. Sedaj gre gospoda fajmoštra vprašati; oni mu obljubijo, da bodo enkrat k njemu prišli in mu polje blagoslovili, da bo potem rodovitnejše. Gosp. fajmošter pridejo; gredo po rjivah, jih blagoslovajo z besedami: „gnoj na rjivo, kamenje z rjive!“ Kropijo in kadijo ker mu povedo, kedaj in kaj more nato in to rjivo sejati, kako pognojiti in kamenje z rjive spravljati. Kmet je vse to storil. Sedaj mu je polje začelo dobro roditi kakor soseda, in kmalu je bil bogat. Nikoli pa ni blagoslova pozabil: „Gnoj na rjivo, kamenje z rjive!“